

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

« Ο κρυπτονίτης στην τσάντα »

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Indigo Film, 2012
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ivan Cotroneo
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Valeria Golino
 Cristiana Capotondi
 Luca Zingaretti
 Luigi Catani
ΣΗΜΑΝΤ. ΒΡΑΒΕΙΑ: Ciak d'oro
 Gran Prix Annecy
 David di Donatello

επιμέλεια enzob.

Στην Νεάπολη του 1973, μετέωρη ανάμεσα στη παράδοση και το νεοτερισμό, στη πλήρη ακμή της αμφισβήτησης που από τις πρωτεύουσες κατακλύζει και την επαρχία, ο Peppino, ένα ευαίσθητο 9χρονο αγόρι άχαρος και γυαλάκιος, ζει σε μια οικογένεια αρκετά ιδιόρρυθμη, ακόμη και για την Νεάπολη και για τη δεκαετία του '70.

Η μαμά πέφτει σε κατάθλιψη, καταφεύγοντας στην απάθεια και ανορεξία σαν αντίδραση στην ανακάλυψη της απιστίας από τον αναιδή σύζυγο, και ο Peppino φροντίζεται, μετά από απόφαση του οικογενειακού συμβουλίου, από τους νεαρούς θείους χίπις, που τον παρασύρουν στις ντίσκο και στις φεμινιστικές διαδηλώσεις.

Και από την συνάδελφο της μητέρας, δακτυλογράφο και ήδη σχεδόν γεροντοκόρη, που προσπαθεί απεγνωσμένα να ξεφύγει από την οικογένεια, και τον μπλέκει στο κυνήγι της για γαμπρό.

Σαν στήριγμα στην άμυνα από το bullying του οποίου πέφτει θύμα στο σχολείο, και από τις περιπέτειες που τον ανακατεύουν οι εμπλεκόμενοι babysitter, ο Peppino έχει το σουρεαλιστικό φάντασμα του ξαδέλφου Genaro, πρόσφατα νεκρού σε ατύχημα, που ακόμη ζωντανός μεταμφιεζόταν σε Superman στο κυνήγι του κρυπτονίτη, και τώρα νεκρός αποκαλύπτει κάποια τάση ομοφυλοφιλίας.

Η θεραπεία από έναν ψυχαναλυτή που την ερωτεύεται, και συγχρόνως η παραίτηση του συζύγου από την εξωσυζυγική σχέση, διαλύουν την κρίση των γονιών, ενώ η συνάδελφος δακτυλογράφος βρίσκει επιτέλους έναν άντρα και η θεία ένα σύζυγο επειγόντως, κάλυψη για την εγκυμοσύνη, απρόβλεπτη από το ελεύθερο έρωτα.

Δεν είναι τυχαίο το ότι το φιλμ διαδραματίζεται το 1973, έτος παραγωγής του ιστορικού *American graffiti*, σύμβολου των νοσταλγικών αναδρομών, και με ένα μέγιστο χρονικό διάστημα (40 χρόνια, εναντίον με τα μόλις 10 του *American graffiti*) αντιγράφει τα vintage εφέ, τονισμένα και εδώ με την μουσική υπόκρουση. Δεν στερείται σουρεαλιστικών τόνων όπως η αυτοκτονία του κλωσσοπούλου, το προοδευτικό άδειασμα της εξέδρας των τριών μητέρων, και η πλήρης προσωπικότητα του ξαδέλφου Genaro στα οράματα του Peppino.

Ο παραπλανητικός τίτλος κρύβει ένα ρετρό διαδραματισμό, αλλά τονίζει το ρόλο του μικρού πρωταγωνιστή που, μαζί με τον δορυφόρο Genaro/Superman, λειτουργεί σαν πόλος έλξης στο φιλμ, γύρο απ' τον οποίο κινούνται οι χαρακτήρες της οικογένειας με τις προσωπικές τους περιπέτειες.

Η αντίθεση ανάμεσα στην φαινομενική εξέλιξη των συνηθειών στο πλαίσιο μιας κοινωνίας με κατ' εξοχήν πατριαρχικό χαρακτήρα, και στην ουσιώδη αποκατάσταση των αξιών-βάση της οικογενειακής δομής, λύθηκε με διακριτικότητα από τη αφηγηματική δομή της κωμωδίας και το σχετικό αίσιο τέλος.

Τα σύμβολα της επανάστασης στους κοινωνικούς νόμους (η καταθλιπτική μητέρα, ο άπιστος σύζυγος, οι θείοι χίπις, η αμφισβητίας γεροντοκόρη) πράγματι ναυαγούν στο τέλος, όπου επιβεβαιώνονται οι αμφισβητούμενες αξίες (η μητέρα επανέρχεται στον οικογενειακό ρόλο, ο σύζυγος αφήνει την ερωμένη, η χίπισσα θεία μένει έγκυος, η γεροντοκόρη βρίσκει σύζυγο).

Ο μοναδικός που προχωρά χωρίς κάμψεις στην οδό της αμφισβήτησης είναι το φάντασμα του Genaro/Superman, που δίνει σαφή σημάδια αναγνώρισης, αποδοχής και τελικά επίδειξης της μέχρι τότε υποβόσκουσας ομοφυλοφιλίας του.